

ЗИМСКИ

ПРЕПАД

ПРЕХЛАД

ДИГИТАЛНИ КАТАЛОГ ФЕСТИВАЛА

ПРЕПАД фестивал је иницијатива младих креативаца спремних да се придруже широј културно-уметничкој сцени. Фестивал се организује седми пут, у Кваки 22 и Дворани Културног центра Београда. Циљ нам је да повежемо младе људе и дамо им простор за излагање.

ПРЕПАДНУТЕ екипе:

ПРВИ МАНДАТ:

Катарина Зарић
Илија Маршићевић
Дуња Цвејанов
Нађа Марјановић
Маша Секуловић
Петар Обрадовић

ДРУГИ МАНДАТ:

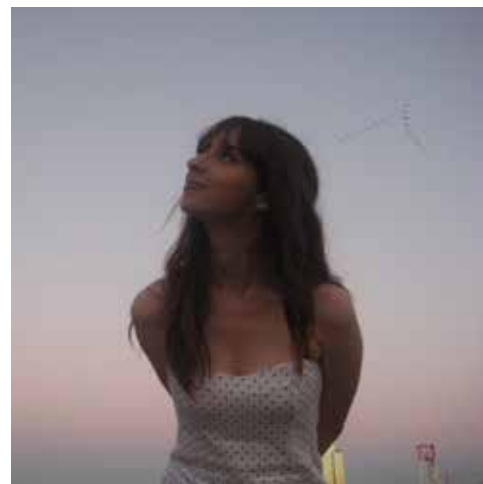
Раде Мирковић
Ива Гошњак
Урош Штулић
Маша Цвркотић
Николина Ћирић

ПОЕЗИЈА

Наталија Јоковић

Почела сам да пишем поезију онако како то обично људи раде, доста им је самих себе па протерују своје мисли на папир. Почињем да мислим да у поезији више нисам битна ја, моје мисли, људи или ствари о којима бих писала. **Оно што ме сада дужнички обавезује да пишем чини се недостижним, а ја само пискарам покушавајући да га достигнем.**

Урош Новаковић

Поезија ми је дуго била недокучива и пишем је релативно кратко. Увек сам више волео прозу и мањак ограничења, осећао сам се скучено у стиху и строфи. **Требало ми је времена да је стварно разумем и да је прихватим.** Можда је до сазревања, а можда тек треба да сазрим јер још увек не уmem да је повинујем својој вољи. Пишем импулсивно и да бих вербализовао снажна стања и осећања, која би се иначе загубила у пролазу.

Анђелија Рудљанин

Искрено, не верујем у животне позиве, али не би ми сметало да заувек пишем. У поезији налазим суштину људскости и емпатије, мојих омиљених ствари. **Поезија је мој исказ борбе против себе и против света, уједно и начин да у себи помирим та два.**

Наталија Богдановић

Осим писања и музике, других порока немам. Мислим у сликама и пишем у рупама - сећања, времена, видика. И одувек сам била вештија с речима у том свету, него у стварности где ми под ногама превиру очекивања. Да могу да нећу, да можеш да нећеш -то желим да ти кажем. **Тражим апсолутну слободу говора и израза.** Око уметности је толико речи сложено, да их мени и овде понестаје. Трчиш, трчиш - рупа. Рупа у мени, у рупи, у кругу.

Петар Трифунов

Петар је ученик четврте године гимназије. Остварује успехе на разним такмичењима и вечерима поезије још од 2016. године. Тренутно бави се писањем драме и свирањем клавира.

“Кретање је само кретања ради, напредак селица загубљена иза Сунца!”

Ленка Ђуричанин

Ленка је као и њена поезија, нежна и снажна. Некад јој се чини да све што осећа, осећа превише јако. Ленка памти детаље и тренутке али се не сећа шта је јела за вечеру. **Детаљи и тренуци су важнији, зато о њима пише.**

Дуња Павлов

Суденткиња биологије. У слободно време воли да **шета низ Дунав, посматра птице, или пише.** Или сва три истовремено.

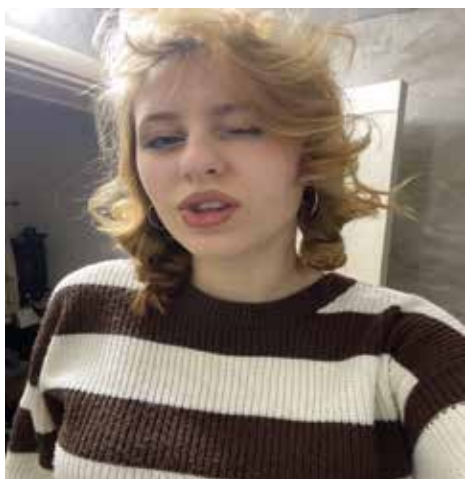

Лазар Врањеш

Пишем, јер одбијам да заборавам.

Док заборавам, губим себе. Пишем оно што видим и осетим. Било то тужно, весело, трагично, невероватно, равнодушно, љубавно, ма какво год, ја га морам записати. Тако проналазим пут да наставим

ЛИКОВНЕ УМЕТНОСТИ

Софија Дојчиновић

Уметност је моја прва љубав, цртам и сликам одувек. Како одрастам упоредо све више развијам своје способности и љубав према уметности. Продајем своје радове и радим на различитим техникама цртања и сликања, као на одећи и зидовима.

Милица Мијалчић

Уметност је мој начин изражавања, јер често осећам да речи нису довољне да пренесу оно што имам да кажем. Кроз хаотичне радове испољавам своја осећања, верујући да свака линија, када се споји у целину, прича причу која даје простор свакоме да се повеже са емоцијама и икуствима која су универзална али и лична. **Желим да подстакнем свакога да се запита шта за њега значи уметност.**

Миа Дамњановић

Уметност омогућава да се свет види кроз „шарена стакла“, како волим да их зовем. **Кроз њих свет не изгледа тако тмурно, боје су јаче, људи су уникатнији и уобичајена кретања средине личе на плес.** Сви елементи делују као да су с разлогом баш на том месту.

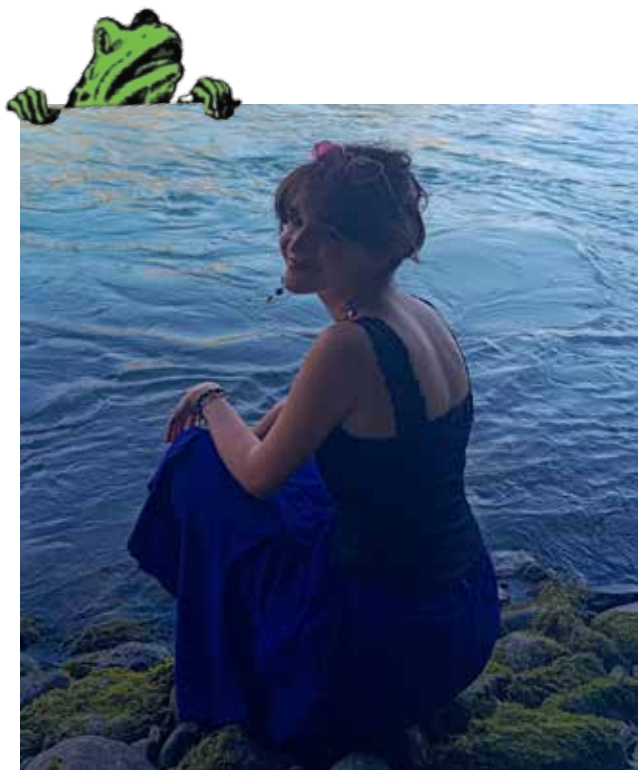
Ирина Цветић

“Људи се хватају четкице да се не би ухватили нечег горег.”

Милена Урошевић

Моје слике представљају истину о неком догађају овековечену у детаљима које ја сматрам битним и упадљивим. Они потом могу да испричају сасвим другу причу посматрачу – тако моја уметност остаје жива и у сталном покрету.

Уметност, била она визуелна или музичка, ми служи да искажем свој доживљај и да свет око себе разумем боље, кроз синестезију боја и звука. **Врло често мислим да и ја њој служим.**

Лука Лекић

Цртам да бих кроз своје ликове испричао неку причицу. Она је углавном универзална јер нигде није записана, а ликови, надам се, свакоме причају нешто посебно.

Вања Тешић

**цртање ме вози
вајбујем на шаре
верујем у уметност
на занимају ме паре**

Јована Антанасијевић

Моји радови су већински инспирисани књигама "Где је Валдо" и уметницама Кит херинг и Сем Кокс. Наравно, **сва заслуга иде мојим прјатељима који су малим карикатурама приказани на сваком од радова.** Волим их и поштујем, сматрам да радови не би били ни приближно занимљиви да они нису у мом животу.
Хвала Софронију и Мрђи!

Анастасија Грујић

Љубав према фотографији родила се у детињству, када сам са оцем, на свирци моје сестре на Гардошу, понела свој први фотоапарат и почела да истражујем уметност бележења тренутака. Свака особа, сваки тренутак носи неку причу, а људи које видимо данас можда никада више нећемо срести. Управо због тога фотографишем – **да успомене, емоције и пролазне секунде добију своје место, пажњу и трајање које заслужују.**

Хелена Видојевић

За мене је фотографија више од уметности – **то је страст која ми омогућава да ухватим лепоту света и задржим је заувек, стварајући приче које речи не могу да испричају.** Кроз објектив желим да прикажем спонтану лепоту света, обичне људе и неке тренутке који остају незапажени, а често имају неко дубље значење. Улична фотографија ми даје слободу да причам причу кроз фотографије, хватајући аутентичне тренутке који одражавају стварност.

Дарја Стојановић

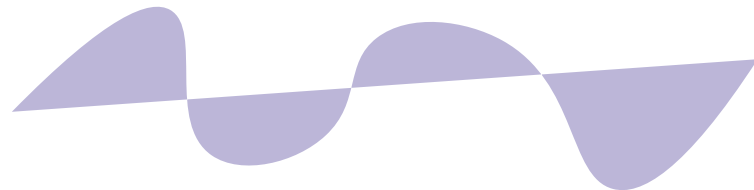
Могућност да своја осећања, страхове, жеље и проживена искуства прикажем кроз пикселе и притом без и једне речи кажем много тога, мени има огромну тежину. Ако на све то додамо чињеницу да свако ко је погледа може протумачити на свој начин и испричати своје искуство онда то за мене има вредност. **Није толико битно шта је писац хтео да каже, већ шта публика види и има да каже на то.**

Елена Недовић

Још увек се проналази, негде између спонтаности и промишљености, између модног и документарног. За Елену је фотографија начин да посматра и разуме свет, да ухвати тренутак који траје дуже од живота. Инспирацију проналази у свакодневним причама и лицима, али највише у својој петогодишњој сестри Зое.

Елена верује да фотографија не говори само о ономе што види, већ и о ономе што осећа.

Циљ јој је да гледаоци у њеним радовима пронађу део себе, изгубљен или заборављен, и да их подсети на лепоту пролазног.

Душан Госпић

Волим аналогну фотографију, а волим и да путујем, па моје слике имају путописни карактер.

Игра облика, светла и боја су мотиви које тражим за своје фотографије. **Сматрам да аналогна фотографија носи посебну чар** – имате ограничен број покушаја да забележите тренутак, због чега је свака фотка драгоценца.

Ива Јовановић

Фотографија ми омогућава игру са временом. Остварује пут кроз простор, и дозвољава ми да кроз објектив замрзнем слику, како бих могла да јој се враћам онда када пожелим. Путем фотографије успевам да изразим себе, своју личност, снове и идеје, као и да у другима измамим емоцију.

Ирина Андрејић

Ја волим да фотографишем и волим да свирам.

СЛОБОДНА КАТЕГОРИЈА

Варвара Алексић

Волим све што се креће и као израз често бирам динамику коју сам још од основне учила кроз музику. Касније сам је пренела у аудио-визуелни израз са којим експериментишем трудећи се да откријем и упознам сваки његов ћошак.

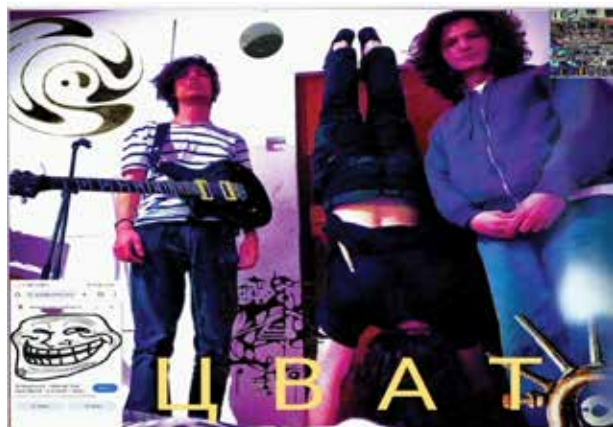
Димитрије Котурановић

Перформанс је један тренутак који се догоди и непоновљив је. Спајање неживе материје, попут земље на њиви и телесног покрета даје осећај попут хиљаду најтоплијих загрљаја, иако је та земља хладна и мокра. **Стварање мултимедијалних уметничких дела за мене представља слављење бића (његових добрих и злих страна)**, остављање трагова у прошлости, тамо да почивају, отварајући места оним надолazeћим.

СОБА ГЛУВИХ

Београдско-пожаревачки састав. свирамо од почетка године, у бенду нас има четворо. **Не дефинишемо правац музике, инспирисани смо свиме.**

ЦВАТ

трочлани концептуални *math post-hardcore* бенд из Београда/Лазаревца **кроз звукове чујем боје, цват је калейдоскоп** (јован, алекса, максим)

АНТИТЕЛА

noise rock састав из Пожаревца

ЈАБЛАН

Често сам се налазио у ситуацијама у којима сам се осетио беспомоћно и несхваћено. Једини излаз из свега сам пронашао у писању текстова. Цела поента и циљ мојих пројеката је да избацити своје емоције из себе и својим искуствима помогнем свакој особи која се осећа изгубљено у својим мислима. **Осећам се нестварно када знам да имам ту моћ у рукама да свом слушаоцу пренесем целу енергију и емоције песама и учиним да се саосети са речима које говорим.**

ФИЛМ

Марко Чурчић

Тадија Јосиповић

“(Не)срећан човек”

Тадија је бивши члан “Дадова”, а данас поносан студент глуме.

Мастер акробатике и сценских борби

Марко, син школе глуме “Две бесне глисте” и (не баш тако поносан) студент глуме. **Крајишког гласа и холивудског шарма.**

Мила Боранијашевић, “16”

Ја сам Мила Боранијашевић, имам 17 година и похађам Филолошку гимназију, смер за аудио-визуелне и сценске уметности. Велики сам филмофил скоро целог свог живота, **па тако у филму проналазим начин да изразим своје ставове, осећања и креативност.**

Милош Јевтовић, “Места која волимо”

Као и сваки пркосни егоцентрик
изабрао сам да будем редитељ. **Филм
је живот спакован у краћи формат.**

Један део себе желим да поклоним
пубици која ће вечерас имати прилику
да се саживи са сизифовим послом
који називамо дисање.

Тања Денчић, “У лимбу” **Волим да о мени говоре моја дела.**

Тијана Губеринић, “31/1”

Када сам почела да размишљам о филму,
свидела ми се идеја да редитељ уз помоћ екипе
преноси своју визију. Инспирацију проналазим у
свакодневним догађајима и реакцијама људи на
исте. **Режију доживљавам као слободу да се
нечије психолошко стање визуелно представи и
допре до гледаоца.** Филм ценим, јер речи често
буду преокренуте, а визуелни садржај није
подложен томе. Он пружа могућност личног
тумачења приче сваког појединца. Радујем се
новим приликама да стварам заједно са другима.

Страхиња Крстић. “Мој деда је шпијун”

Кратким играним филмом се бавим око 5 година. За то време опробао сам се у разним пословима на сету. Највише сам се пронашао у снимању и обради звука. Био сам и у режији, пар пута сам и глумио неретко и писао. Наравно ништа то не би урадио без остатка филмске групе Посавци.

ЗИМСКИ

ПРЕПАД

ПРЕХЛАД

ДИГИТАЛНИ КАТАЛОГ ФЕСТИВАЛА

децембар 2024!